

Sygn. akt II K 226/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Teresa Czajewska

w obecności protokolanta starszego sekretarza sądowego Joanny Woźniak

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 roku

na rozprawie

sprawy A. L., syna P. i E., z domu S., urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 15 listopada 2017 roku do dnia 21 stycznia 2018 roku w P. województwa (...) nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny, sygn. akt II K 305/17 nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. L. oraz zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 10 metrów

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. uznaje oskarżonego A. L. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 226/18

UZASADNIENIE

ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej oraz wymiaru kary

na podstawie art. 424 § 3 k.p.k.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał, iż czyn zarzucany oskarżonemu A. L. wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 244 k.k., które polega m.in. na nie stosowaniu się do orzeczonego przez Sąd nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, czy też zakazu zbliżania się do określonych osób.

A. L. wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 7 listopada 2017 roku wydanym w sprawie II K 305/17 skazany został za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 41a § 1, 4 i 5 k.k. orzeczono wobec niego nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. L. oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 10

metrów na okres 3 (trzech) lat od daty uprawomocnienia się wyroku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 15 listopada 2017 roku.

Następnie w okresie od dnia 15 listopada 2017 roku do dnia 21 stycznia 2018 roku oskarżony A. L. nie stosował się do orzeczonego wobec niego nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. L. oraz zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 10 metrów, w dalszym ciągu zamieszkując w domu wspólnie z pokrzywdzoną, zajmując swój dotychczasowy pokój.

Tym samym oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa opisanego w art. 244 k.k.

Uznając oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu na podstawie art. 244 k.k. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, uwzględniając w tym zakresie wniosek oskarżonego złożony w trybie art. 387 k.p.k., uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, jak również zważywszy, że nie sprzeciwił się temu prokurator, którego niestawiennictwo nie stało na przeszkodzie uwzględnieniu tego wniosku, jak również pokrzywdzona należycie powiadomiona o terminie rozprawy oraz o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, uznając iż będzie ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jednocześnie uznał, że brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia jej wykonania, wobec dwukrotnej dotychczasowej karalności oskarżonego za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. w obu przypadkach na karę pozbawienia wolności, w tym w jednym przypadku za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. popełnione w warunkach recydywy.

Mając zaś na uwadze sytuację materialną oskarżonego oraz fakt odbywania przez niego kary pozbawienia wolności oraz orzeczenia wobec niego w niniejszej sprawie również kary bezwzględnej pozbawienia wolności Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że byłoby to dla niego zbyt uciążliwe, ustalając tym samym, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Z tych względów na podstawie wskazanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.